

WIGILIA ZEŚLANIA DUCHA ŚWIĘTEGO

Wielkie Charyzmaty Ruchu – modlitwa o rozpalenie serc.

*Spotkania w mocy Ducha – propozycja czuwania modlitewnego w noc Wigilii
Ześłania Ducha Świętego – COM 2012¹.*

K: Komentator

C: Przewodniczący

W: Wszyscy

POWITANIE i WPROWADZENIE

C: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

W: Amen.

C: Miłość Boga Ojca, łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z wami wszystkimi.

W: I z duchem twoim.

¹ Uwaga: W centralnym miejscu stoi krzyż z czerwoną stulą (jeśli jest taka możliwość powinien to być krzyż KWC). Obok krzyża stoi zapalony Paschał oraz duży znak Ruchu Światło-Życie, przed którym będą ustawiane kolejne świece. Uczestnicy modlitwy mają też swoje własne świece, które zapalą od paschału na koniec modlitwy. Szacowany czas modlitwy ok 1,5h.

C: Drodzy bracia i siostry. Zgromadzeni w Wigilię Zesłania Ducha Świętego, za przykładem Apostołów i uczniów, czuwamy na modlitwie razem z Maryją, Matką Jezusa, oczekując przyjścia Ducha Świętego, którego obiecał nam Pan.

Ramą dla naszej modlitwy jest dziesięć wielkich charyzmatów Ruchu. Chcemy za św. Pawłem podjąć wezwanie: *„Nie zaniedbuj w sobie charyzmatu, który został ci dany za sprawą proroctwa i przez nałożenie rąk kolegium prezbiterów (1 Tm 4,14)”*. Podejmując wezwanie do nowej ewangelizacji, dostrzegamy naszą słabość i ograniczoność, potrzebujemy zatem „mocy z wysoka” (Łk 24,49) tak, aby nasze świadectwo wobec świata było autentyczne i przekonujące oraz aby jego źródłem była autentyczna miłość.

Dlatego chcemy przyzywać Ducha Ożywiciela, Ducha Uświęciciela, Ducha Uzdrawiciela. Paweł zachęca nas: *„Z tej właśnie przyczyny przypominam ci, abys rozpalil na nowo charyzmat Boży, który jest w tobie przez włożenie moich rąk. Albowiem nie dał nam Bóg ducha bojaźni, ale mocy i miłości, i trzeźwego myślenia. Nie wstydz się zatem świadectwa Pana naszego ani mnie, Jego więźnia, lecz weź udział w trudach i przeciwnościach znoszonych dla Ewangelii według mocy Boga! (2 Tm 1,6-8)”*. Rozpoczynając Godziną Czytań wzywajmy działania Ducha Świętego, niech rozpala nasze serca do autentycznej miłości, umacnia naszą wiarę, ożywia nadzieję.

Teksty LG².

² Hymn: LG tom II: Zesłanie Ducha Świętego, str. 797; LG skrócone: Zesłanie Ducha Świętego, str. 596-597
Antyfony: - LG tom II: Zesłanie Ducha Świętego, str. 798-800; LG skrócone: Zesłanie Ducha Świętego, str. 597
Psalmy: LG tom II: Zesłanie Ducha Świętego, str. 798-800; LG skrócone: Niedziela II, str. 834-836
I Czytanie: LG tom II: Zesłanie Ducha Świętego, str. 800-802
II Czytanie: LG tom II: Zesłanie Ducha Świętego, str. 802-804
Hymn Ciebie, Boże, chwalimy: LG tom II: Części stałe, str. 823-826; LG skrócone: Części stałe, str. 698-701
Modlitwa: LG tom II: Zesłanie Ducha Świętego, str. 806; LG skrócone: Zesłanie Ducha Świętego, str. 599

HYMN:

1 Światło jasne i potężne,
Coś zesłało z nieba płomień
Apostołom Chrystusowym,
Ty napełniasz nasze myśli
I wzbogacasz zdolność mowy.

2 Ty, coś darem jest i dawcą,
Wszelkim dobrem dusz człowieczych,
Przybądź, o Pocieszycielu,
Namaść serca, rządź językiem,
Aby wspólnie Cię chwaliły.

3 My, synowie niegdyś grzechu,
Teraz zaś dziedzice łaski,
Będąc nowym już stworzeniem
Dzisiaj, Duchu, Cię prosimy,
Abyś miłość w nas zapalił.

4 Tyś jest Ojcem miłosierdzia,
Więc uwolnij nas od winy;
Odrodzonym przez Chrystusa
Udziel szczęścia i wesela
W doskonałej pełni życia. Amen.

1 ant. Duch Boży tchnie tam, gdzie zechce, * i słyszysz głos Jego, / lecz nie wiesz,
skąd przychodzi i dokąd podąża. / Alleluja.

Psalm 104: Hymn na cześć Stwórcy

Kto pozostaje w Chrystusie, jest nowym stworzeniem.

To, co dawne, minęło, a oto wszystko stało się nowe (2 Kor 5, 17)

Błogosław, duszo moja, Pana, *
Boże mój, Panie, Ty jesteś bardzo wielki!
Odziany w majestat i piękno, *
światłem okryty jak płaszczem.
Niebo rozpostarłeś jak namiot, *
komnaty swe wzniosłeś nad wodami,
Chmury są Twoim rydwanem, *
przechadzasz się na skrzydłach wiatru.
Wichry używasz za swych posłów, *
sługami Twoimi ogień i płomienie.
Umocniłeś fundamenty ziemi, *
nie zachwieje się na wieki wieków.

Jak szatą okryłeś ją Wielką Głębią, *
ponad górami stanęły wody.

Musiły uciekać wobec Twojej groźby, *
na grzmot Twego głosu wpadły w przerażenie.
Wzniosły się nad górami, opadły w doliny, *
na miejsce, które im wyznaczyłeś.

Granicę zakreśliłeś, której nie przekroczą, *
nigdy nie wrócą, aby zalać ziemię.
Ty zdroje kierujesz do strumieni, *
które pośród gór się sączą.

Poją one wszelkie zwierzęta polne, *
w nich dzikie osły gaszą swe pragnienie.
Nad nimi mieszka ptactwo niebieskie *
i śpiewa pośród gałęzi.

Ant. Duch Boży tchnie tam, gdzie zechce, / i słyszysz głos Jego, / lecz nie wiesz,
skąd przychodzi i dokąd podąża. / Alleluja.

2 ant. Nagle dał się słyszeć szum z nieba, * jakby uderzenie gwałtownego wichru. /
Alleluja.

Z Twoich komnat nawadniasz góry, *
owocem dzieł Twoich syci się ziemia.

Każesz rosnać trawie dla bydła, *
i roślinom, by człowiekowi służyły,
Aby z ziemi dobywał chleba *
i wina, co rozwesela serce człowieka,

By rozpogadzać twarze oliwą, *
a chlebem krzepić ludzkie serca.
Wody do syta mają drzewa Pańskie, *
cedry Libanu, które On zasadził.

Tam ptactwo zakłada gniazda, *
na cyprysach są domy bocianów.
Wysokie góry dla kozic, *
kryjówką borsuków są skały.

Tyś stworzył księżyc, żeby czas wskazywał, *
słońce zna porę swojego zachodu.

Gdy mrok sprowadzasz i noc nastaje, *
w niej wszelki leśny zwierz krąży.

Młode lwy ryczą za łupem, *
domagają się żeru od Boga.

Gdy słońce wszędzie, wracają *
i kładą się w swych legowiskach.

Człowiek wychodzi do swojej pracy, *
do trudu swego aż do wieczora.

Ant. Nagle dał się słyszeć szum z nieba, / jakby uderzenie gwałtownego wichru. /
Alleluja.

3 ant. Wszystko stwarzasz, Panie, * napełniając swym Duchem / i odnawiasz oblicze
ziemi. / Alleluja.

Jak liczne są dzieła Twoje, Panie! †

Tyś wszystko mądrze uczynił, *
ziemia jest pełna Twoich stworzeń.

Oto jest morze, ogromne i szerokie, †
a w nim żyjątek bez liku, *
zwierząt wielkich i małych.

Tamtędy płyną okręty *

i Lewiatan, który z morzem igra.

Wszystko to czeka na Ciebie, *
byś dał im pokarm we właściwym czasie.

Gdy im dajesz, zbierają, *

gdy otwierasz swą rękę, sycą się Twym dobrem.

Gdy skryjesz swe oblicze, ogarnia je niepokój, †
a kiedy odbierasz im oddech, marnieją *
i w proch się obracają.

Stwarzasz je napełniając swym Duchem *
i odnawiasz oblicze ziemi.

Niech chwała Pana trwa na wieki, *
niech Pan się raduje z dzieł swoich.

Drży ziemia, gdy na nią patrzy, *
gór dotknie, a one dymią.

Póki mego życia, chcę śpiewać dla Pana, *
grać mojemu Bogu, póki życia starczy.

Niech miła Mu będzie pieśń moja, *
będę radował się w Panu.

Niech znikną z ziemi grzesznicy †
i niech już więcej nie będzie występnych. *

Błogosław, duszo moja, Pana!

Ant. Wszystko stwarzasz, Panie, napełniając swym Duchem / i odnawiasz oblicze
ziemi. / Alleluja.

K. Duch Pański napełnił okrąg ziemi. Alleluja.

W. Ten, który ogarnia wszystko, zna każdą mowę. Alleluja.

I CZYTANIE (Rz 8, 5-27)

Z Listu św. Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia, ci, którzy żyją według ciała, dążą do tego, czego chce ciało; ci zaś, którzy
żyją według Ducha - do tego, czego chce Duch. Dążność bowiem ciała prowadzi do

śmierci, dążność zaś Ducha - do życia i pokoju. A to dlatego, że dążność ciała wroga jest Bogu, nie podporządkowuje się bowiem Prawu Bożemu ani nawet nie jest do tego zdolna. A ci, którzy żyją według ciała, Bogu podobać się nie mogą.

Wy jednak nie żyjecie według ciała, lecz według Ducha, jeśli tylko Duch Boży w was mieszka. Jeżeli zaś kto nie ma Ducha Chrystusowego, ten do Niego nie należy. Jeżeli natomiast Chrystus w was mieszka, ciało wprowadzie podlega śmierci ze względu na skutki grzechu, duch jednak posiada życie na skutek usprawiedliwienia. A jeżeli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, co wskrzesił Chrystusa Jezusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała mocą mieszkającego w was swego Ducha.

Jesteśmy więc, bracia, dłużnikami, ale nie ciała, byśmy żyć mieli według ciała. Bo jeżeli będziecie żyli według ciała, czeka was śmierć. Jeżeli zaś przy pomocy Ducha uśmiercać będziecie popędy ciała - będziecie żyli.

Albowiem wszyscy ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi. Nie otrzymaliście przecież ducha niewoli, by się znowu pogрузić w bojaźni, ale otrzymaliście ducha przybrania za synów, w którym możemy wołać: "Abba, Ojcze!" Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego ducha, że jesteśmy dziećmi Bożymi. Jeżeli zaś jesteśmy dziećmi, to i dziedzicami: dziedzicami Boga, a współdziedzicami Chrystusa; skoro wspólnie z Nim cierpimy, to po to, by wspólnie mieć udział w chwale.

Sądzę bowiem, że cierpień terażniejszych nie można stawiać na równi z chwałą, która ma się w nas objawić. Bo stworzenie z upragnieniem oczekuje objawienia się synów Bożych. Stworzenie bowiem zostało poddane marność - nie z własnej chęci, ale ze względu na Tego, który je poddał - w nadziei, że również i ono zostanie wyzwolone z niewoli zepsucia, by uczestniczyć w wolności i chwale dzieci Bożych. Wiemy przecież, że całe stworzenie aż dotąd jęczy i wzdycha w bólach rodzenia. Lecz nie tylko ono, ale i my sami, którzy już posiadamy pierwsze dary Ducha, i my również całą istotą swoją wzdychamy oczekując przybrania za synów - odkupienia naszego ciała. W nadziei bowiem już jesteśmy zbawieni. Nadzieja zaś, której spełnienie już się ogląda, nie jest nadzieją, bo jak można się jeszcze spodziewać tego, co się już ogląda? Jeżeli jednak, nie oglądając, spodziewamy się czegoś, to z wytrwałością tego oczekujemy.

Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. Ten zaś, który przenika serca, zna zamiar Ducha, wie, że przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą.

RESPONSORIUM: Ga 4, 6; 3, 26; 2 Tm 1, 7

W. Na dowód tego, † że jesteśmy synami, / dzięki wierze w Jezusa Chrystusa, * Bóg wysłał do serc naszych Ducha Syna swego, / który woła: Abba, Ojczy. / Alleluja.

K. Nie dał nam Bóg ducha bojaźni, ale mocy i miłości, i trzeźwego myślenia.
W. Bóg wysłał do serc naszych Ducha Syna swego, / który woła: Abba, Ojczy. / Alleluja.

II CZYTANIE

Z traktatu św. Ireneusza, biskupa, Przeciw herezjom

Pan, dając swoim uczniom władzę odradzania ludzi w Bogu, rzekł im: "Idźcie i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego".

Już przez proroków obiecał wylać w czasach ostatecznych tego Ducha na sługi i służebnice swoje, aby prorokowali. Dlatego Duch zstąpił także na Syna Bożego, który stał się Synem Człowieczym, wraz z Nim przyzwyczajając się do przebywania wśród ludzi, do zamieszkania wśród nich i do spoczywania na tych, którzy są dziełem rąk Bożych, aby spełnić w nich wolę Ojca i zastarzałych w grzechu odrodzić do nowego życia w Chrystusie.

Po wniebowstąpieniu Pana, jak to podaje święty Łukasz, w dniu Pięćdziesiątnicy zstąpił na uczniów Duch Święty, który ma władzę nad wszystkimi narodami, aby wprowadzić je do Życia i aby otworzyć Nowe Przymierze. Dlatego wszystkimi językami śpiewali oni wspólnie hymn ku chwale Boga, a Duch Boży łączył w jedno oddalone od siebie ludy i składał Ojcu w darze pierwociny ze wszystkich narodów.

Tego Ducha Świętego Pan obiecał nam posłać jako Pocieszyciela, aby nas przygotował dla Boga. Jak bez wody nie da się zacząć suchej mąki i wyrobić z niej jednego ciasta i jednego chleba, tak i my nie możemy stać się jedno w Jezusie Chrystusie bez wody, która przychodzi z nieba. Jak zeschnięta ziemia nie wyda plonu bez wilgoci, tak my, którzy byliśmy suchym drzewem, nie wydalibyśmy owoców życia bez deszczu zesłanego z woli niebios.

Nasze ciała przez obmycie w wodzie chrztu otrzymały dar jedności, dzięki któremu staną się niezniszczalne, dusze zaś zjednoczył Duch Święty.

Na Panu spoczął Duch Boga, "Duch mądrości i rozumu, Duch rady i męstwa, Duch wiedzy i bojaźni Boga". Pan zaś tego Ducha dał Kościołowi, zsyłając z niebios Pocieszyciela na całą ziemię, tam właśnie, "gdzie szatan, wedle słów Zbawiciela,

spadł z nieba jak błyskawica". Ta ożywcza rosa Boża jest nam konieczna, abyśmy nie zostali spaleni i nie stali się bezużyteczni, a jak mamy oskarżyciela, mieli również obrońcę. Pan powierzył Duchowi Świętemu swoją własność, to jest człowieka, który wpadł w ręce zbójców. Nad nim sam się wzruszył, opatrzył jego rany i za niego dał dwa królewskie denary. A my, którzy otrzymaliśmy przez Ducha Świętego obraz i napis Ojca i Syna mamy pomnożyć denar nam dany i pomnożony zwrócić naszemu Panu.

RESPONSORIUM: Dz 2, 1-2

W. Kiedy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, † znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. / Nagle dał się słyszeć z nieba szum, * Jakby uderzenie gwałtownego wiatru, / i napełnił cały dom. / Alleluja.

K. Gdy uczniowie byli zgromadzeni razem, nagle spadł na nich szum z nieba. W. Jakby uderzenie gwałtownego wiatru, / i napełnił cały dom. / Alleluja.

Pieśni i Ewangelie Wigilii

Ant. Nie zostawię was sierotami. * Ześlę wam Ducha prawdy i rozraduje się wasze serce. / Alleluja.

Pieśń I (Iz 63, 1-5): Pan zwycięża nieprzyjaciół

Oni zwyciężyli kusiciela dzięki krwi Baranka (por. Ap 12, 11)

Któż to jest Ten, co przybywa z Edomu, *
idzie z Bosry w szkarłatnych szatach?

Ten wspaniale odziany, *

krocący z wielką swoją mocą?

To Ja jestem tym, który głosi sprawiedliwość, *
potężny w wybawianiu.

Dlaczego skrwawiona jest Twa suknia, *

a Twoje szaty jak tego, który w tłoczni wygniata winne grona?

Jedynie Ja wygniatam je do kadzi, *
oto męki głodu.

Tłoczyłem je w moim gniewie, *

deptałem w mojej porywczoności.

Ich posoka obryzgała Mi szaty *
i poplamiałem całe me odzienie.

Bo dzień pomsty był w moim sercu *

i nadszedł rok mej odpłaty.

Rozglądałem się, lecz nikt Mi nie pomógł, *
zdumiewałem się, bo nikt Mnie nie podtrzymał.

Wtedy moje ramię przyszło Mi z pomocą *
i podtrzymała Mnie moja zapalczywość.

Pieśń II (Oz 6, 1-6)

Bóg pragnie miłości, a nie krwawej ofiary

Chrystus zmartwychwstał dnia trzeciego zgodnie z Pismem (1 Kor 15, 4)

Chodźcie, powróćmy do Pana, †
On nas poranił i On nas uleczy, *
On nas uderzył i On nas uzdrowi.
Po dwóch dniach przywróci nam życie, †
a dnia trzeciego nas dźwignie, *
i żyć będziemy w Jego obecności.
Dołóżmy starań, aby poznać Pana; *
Jego przyjście jest pewne jak zorza poranna,
Jak wczesny deszcz przychodzi On do nas *
i jak deszcz późny, który poi ziemię.
"Cóż, Efraimie, mogę ci uczynić, *
co pocznę z tobą, Judo?
Miłość wasza jest podobna do chmur o świtaniu, *
albo do rosy, która prędko znika.
Dlatego ciosałem ich przez proroków, †
zabijałem słowami ust moich, *
a moje Prawo zabłysło jak światło.
Miłości pragnę, a nie krwawej ofiary, *
bardziej poznania Boga niż całopalenia".

Pieśń III (So 3, 8-13)

Reszta Izraela będzie zbawiona

O Izraelu głosi Izajasz: Choćby liczba synów Izraela była jak piasek morski, tylko Reszta będzie zbawiona (Rz 9, 27)

Oczekujcie na Mnie *
w dniu, gdy powstanę jako oskarżyciel,
Bo postanowiłem zgromadzić narody *
i zebrać królestwa,
By wylać na nie moje oburzenie, †
cały gniew mój zapalczywy, *
gdyż ogień mej żarliwości pochłonie całą ziemię.
Wtedy przywrócę narodom wargi czyste, †
aby wszyscy wzywali imienia Pana *
i jednomyślnie Mu służyli.
Z ziemi za rzekami Etiopii †
moi czciciele, lud mój rozproszony, *
dar Mi przyniosą.

W tym dniu, Jerozolimo, już nie będziesz się wstydzić †
wszystkich twoich uczynków, *
przez które byłeś Mi niewierna.
Wtedy bowiem usunę spośród ciebie *
twoich pysznych samochwalców
I więcej nie będziesz się wywyższać *
na świętej górze mojej.
I zostawię wśród ciebie lud pokorny i ubogi, *
który będzie szukać schronienia w imieniu Pana.
Reszta Izraela nie będzie czynić nieprawości *
ani mówić kłamstwa.
W ich ustach nie znajdzie się język zwodniczy, †
gdy będą się paśli i odpoczywali, *
i nie będzie nikogo, kto by ich przestraszył.

Ant. Nie zostawię was sierotami. / Ześlę wam Ducha prawdy i rozraduje się wasze serce. / Alleluja.

EWANGELIA J 7, 37-39

C: Pan z wami.

W: I z duchem twoim.

Słowa Ewangelii według św. Jana.

W ostatnim, najbardziej uroczystym dniu Święta Namiotów, Jezus stojąc zawołał donośnym głosem: "Jeśli ktoś jest spragniony, a wierzy we Mnie, niech przyjdzie do Mnie i pije. Jak rzekło Pismo: Strumienie wody żywej popłyną z jego wnętrza". A powiedział to o Duchu, którego mieli otrzymać wierzący w Niego; Duch bowiem jeszcze nie był dany, ponieważ Jezus nie został jeszcze uwielbiony.

Oto słowo Pańskie.

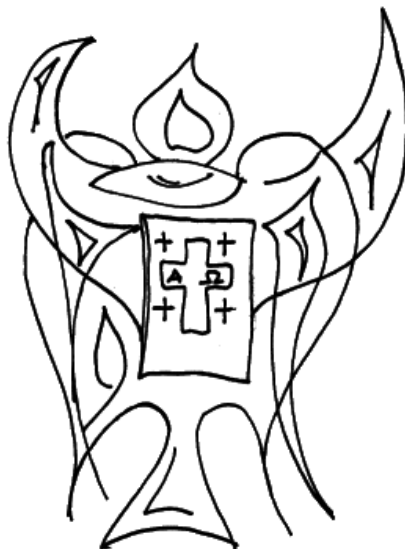
HYMN CIEBIE, BOGA, WYŚŁAWIAMY

Ciebie, Boga, wysławiamy,
Tobie, Panu, wieczna chwała.
Ciebie, Ojca, niebios bramy,
Ciebie wielbi ziemia cała.
Tobie wszyscy Aniołowie,
Tobie Moce i niebiosy,
Cheruby, Serafinowie
ślą wieczystej pieśni głosy:
Święty, Święty nad Świętymi
Bóg Zastępów, Król łaskawy,

Pełne niebo z kręgiem ziemi
majestatu Twojej sławy.
Apostołów Tobie rzesza,
chór Proroków pełen chwały,
Tobie hołdy nieść pośpiesza
Męczenników orszak biały.
Ciebie poprzez okrąg ziemi
z głębi serca, ile zdoła,
Głosy ludów zgodzonymi
wielbi święta pieśń Kościoła.
Niemierzonej Ojca chwały,
Syna, Słowo wiekuiste,
Z Duchem, wszechświat wielbi cały:
Królem chwały Tyś, o Chryste!
Tyś Rodzica Syn z wiek wieka.
By świat zbawić swoim zgonem,
Przyoblókłszy się w człowieka,
nie wzgardziłeś Panny łonem.
Tyś pokruszył śmierci wrota,
stał jej oścień w męki dobie
I rajskiego kraj żywota
otworzyłeś wiernym sobie.
Po prawicy siedzisz Boga,
w chwale Ojca, Syn Jedyny,
Lecz gdy zabrzmie trąba sroga,
przyjdiesz sędzić ludzkie czyny.
Prosim, słudzy łask niegodni,
wspomóż, obmyj grzech, co plami,
Gdyś odkupił nas od zbrodni
drogiej swojej Krwi strugami.
Ze świętymi w blaskach mocy
wiecznej chwały zlej nam zdroje,
Zbaw, o Panie, lud sierocy,
błogosław dziedzictwo swoje!

C: Módlmy się. Boże, Ty przez misterium dnia dzisiejszego uświęcasz swój Kościół ogarniający wszystkie ludy i narody, † ześlij dary Ducha Świętego na całą ziemię * i dokonaj w sercach wiernych tych cudów, które zdziałałeś w początkach głoszenia Ewangelii. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Wielkie Charyzmaty Ruchu – modlitwa o rozpalenie serc.

K: Życie rodzi się z życia – tylko ten, kto ma w sobie życie Boże, może je przekazywać dalej. Aby to się stało, potrzebujemy zaproszenia Ducha Ognia do naszych serc, aby wypalił to co nieświęte, aby oschłym wlał zachętę, nagiął co jest harde i skruszył zatwardziałość serc. Każda przyniesiona świeca oznaczać będzie kolejne wielkie charyzmaty Ruchu, zaś zapalenie jej od Paschału, oznaczać będzie nasze pragnienie ponownego rozpalenia ich w naszych sercach i wspólnotach. Źródłem tego jest Zmartwychwstały Pan, posyłający nam Swojego Ducha. Momentowi przyniesienia świecy towarzyszy fragment psalmu – nasze wypowiedziane pragnienie. Naszą modlitwę rozpoczniemy od wysłuchania fragmentu z księgi Ezechiela o wyschłych kościach. Naszą odpowiedzią będzie przyzywanie Ducha, aby ożywił to co umarłe i zjednoczył co podzielone.

Z księgi Ezechiela (Ez 37,1-14)

Ręka PANA spoczęła na mnie. Pan wyprowadził mnie w duchu i postawił pośrodku równiny pełnej kości. Kazał mi przejść między nimi i obejść je dokoła. A na całej powierzchni równiny było ich bardzo dużo. Były zupełnie wyschnięte. Wtedy zapytał mnie: "Synu człowieczy, czy te kości mogą ożyć?". Odpowiedziałem: Panie BOŻE, TY wiesz najlepiej. Rzekł do mnie: "Wygłoś do tych kości proroctwo i powiedz im: Wyschnięte kości, słuchajcie słowa PANA. Tak mówi Pan BÓG do tych kości: Oto Ja ześlę na was ducha i ożyjecie. Dam wam ścięgna, okryję was ciałem, oblokę was skórą i udzielę wam ducha. Ożyjecie i przekonacie się, że Ja jestem PANEM". Wygłosiłem więc proroctwo zgodnie z nakazem. A gdy prorokowałem, powstał szum i szelest. Kości zaczęły się zbliżać jedna do drugiej. Patrzyłem, a oto pojawiły się na nich ścięgna, oblekły się ciałem i z wierzchu pokryła je skóra. Ale jeszcze nie było w nich życia. Wtedy rzekł do mnie: "Prorokuj do ducha. Wygłoś proroctwo, synu człowieczy, i powiedz duchowi: Tak mówi Pan BÓG: Przybądź duchu z czterech stron i tchnij na tych zabitych, aby ożyli". Prorokowałem zgodnie z nakazem. I wstąpił w nich duch. A oni ożyli i stanęli na nogach - bardzo liczne wojsko. Powiedział mi: "Synu człowieczy, te kości to cały lud Izraela. Oto mówią oni: «Wyschły nasze kości, przepadła nasza nadzieja, jesteśmy zgubieni». Dlatego wypowiedz do nich proroctwo: Tak mówi Pan BÓG: Oto Ja otworzę wasze groby", wyprowadzę was z grobów, ludu mój, i wprowadzę do ziemi Izraela. Przekonacie się, że Ja jestem PANEM, gdy otworzę wasze groby i wyprowadzę wasz grobów, ludu mój. Udzielę wam mojego ducha i ożyjecie. Osadzę was w waszej ziemi i przekonacie się, że skoro Ja, PAN, tak powiedziałem, to również to wykonam – wyrocznia PANA".

Oto Słowo Boże.

♪ Śpiew Sekwencji: Przybądź Duchu Święty

C: Blaski pierwszy – **Charyzmat Światło-Życie**, czyli: charyzmat metody owocnego działania.

Wniesienie i zapalenie od Paschału (świecy oazy) pierwszej świecy.

Albowiem w Tobie jest źródło życia
i w Twojej światłości oglądamy światłość.
Zachowaj łaskę Twą dla tych, co Ciebie znają,
i sprawiedliwość Twą dla prawych sercem! (Ps 36,10-11)

Głos Ojca Franciszka Blachnickiego:

„Formuła Fos-Zoe, Światło-Życie, postulująca jedność poznania i działania w człowieku, wskazuje na prawdziwą wolność człowieka, która polega na dobrowolnym poddaniu się wymaganiom prawdy – w myśl słów Chrystusa: Poznać prawdę, a prawda was wyzwoli (J 8, 32)”.

Komentarz wprowadzający w modlitwę:

K: Duch Święty - osoba Miłość, osoba Dar – sprawia, że Słowo Boga jest w nas słyszane i może być przez nas przyjęte. Przychodzi z pomocą do tych, którzy Go wyczekują, otwierając ich na wielkość i bliskość Boga. Dzięki Niemu możemy na nowo zanurzyć się w Miłości Ojca odkrywając godność dzieci Bożych. Dlatego zatrzymując się przy pierwszym charyzmacie chcemy prosić o pierwszy owoc Ducha – o Miłość. Chcemy modlić się też modlić za wszystkich, którzy kiedykolwiek zetknęli się z charyzmatem światło-życie. W równoczesnej modlitwie spontanicznej, uwielbiamy Boga w Jego Miłości.

Modlitwa spontaniczna o owoc Ducha: **Miłość** (uwielbienie Boga w Jego Miłości).

♫ Śpiew np. „Niechaj zstąpi Duch Twój” [przy poszczególnych „blaskach” mogą być różne śpiewy, lub jeden np. „Niech nas ogarnie łaska”]

C: Módlmy się.

Wszchemogący Boże, Ty nam dałeś poznać tajemnicę Zmartwychwstania Pańskiego; niech Twój Duch miłości sprawi, abyśmy powstałi do nowego życia. Prosimy Cię, niech Twoja łaska zawsze nas uprzedza i stale nam towarzyszy, pobudzając naszą gorliwość do pełnienia dobrych uczynków. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

C: Blask drugi – **Charyzmat ewangelizacji**, czyli: odkrycie źródła i fundamentu.

Wniesienie i zapalenie od Paschału (świecy oazy) drugiej świecy.

Ja zaś będę zawsze ufał i pomnażał wszelką Twą chwałę.

Moje usta będą głosić Twoją sprawiedliwość,

przez cały dzień Twoją pomoc: bo nawet nie znam jej miary.

Przyjdę z potężnymi czynami Pana

i będę przypominał tylko Jego sprawiedliwość.

Boże, Ty mnie uczyłeś od mojej młodości, i do tej chwili głoszę Twoje cuda.

(Ps 71,14-17)

Głos Ojca Franciszka Blachnickiego:

„Jasna świadomość, że celem pierwszej ewangelizacji jest doprowadzenie do osobistego przyjęcia Chrystusa jako swojego Pana i Zbawiciela, stanowi źródło i fundament całego życia chrześcijańskiego i jest szczególnym darem otrzymanym przez Ruch. Czyni z niego ruch ewangelizacyjny, czyli skoncentrowany na zadaniu prowadzenia ludzi do wiary pojętej jako osobowe spotkanie z Chrystusem”.

Komentarz wprowadzający w modlitwę:

K: Wszelkie owoce ewangelizacji zależą od Ducha Świętego. Dziś tak wielu jest ochrzczonych a tak nie wielu ewangelizowanych. Dlatego chcemy modlić się szczególnie za wszystkich podejmujących dzieło ewangelizacji, o to, aby byli autentycznymi świadkami Pana. Chcemy też prosić o radość, która rodzi się z autentycznego spotkania z Jezusem.

Modlitwa spontaniczna o owoc Ducha: **Radość** (szczególnie o w dziele ewangelizacji).

♫ Śpiew np. „*Duchu Miłości wylewaj się na nas*”.

C: Módlmy się.

Boże, Ty chcesz, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania Prawdy, wejrzyj na swoje wielkie zniwo i poślij na nie robotników, aby głosili Ewangelię wszelkiemu stworzeniu, niech Twój lud zgromadzony przez Słowo Życia i pokrzepiony mocą sakramentów kroczy drogą zbawienia i miłości. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

C: Blask trzeci – **Charyzmat ewangelii wyzwolenia**, czyli: charyzmat głoszenia Ewangelii z mocą.

Wniesienie i zapalenie od Paschału (świecy oazy) trzeciej świecy.

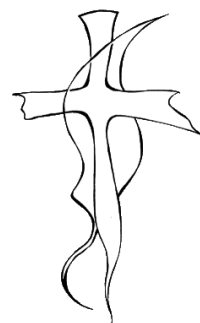
Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, o Panie, słuchaj głosu mego!

Nakłoń swoich uszu ku głośnemu błaganiu mojemu!

W Panu pokładam nadzieję, nadzieję żywi moja dusza:

oczekuję na Twe słowo.

Dusza moja oczekuje Pana bardziej niż strażnicy świtu. (Ps 130,1-2.5-6)

Głos Ojca Franciszka Blachnickiego:

„W zrozumieniu, że istotą ewangelizacji jest głoszenie radosnej nowiny o odkupieniu i wyzwoleniu człowieka we wszystkich wymiarach jego aktualnej egzystencji – leży źródło jej atrakcyjności, mocy i skuteczności. Ewangelizacja, która pomija aktualne problemy dręczące człowieka i nie ukazuje drogi do ich rozwiązania, która porusza tylko uczucia i postuluje ucieczką od życia, nie pociągnie współczesnego świata, którego centralnym problemem jest problem wyzwolenia człowieka. Dostrzeżenie istotnego, wewnętrznego związku pomiędzy ewangelizacją a wyzwoleniem jest szczególnym charyzmatem Ruchu Światło-Życie, co wyraża się w różnych podejmowanych inicjatywach, jak Krucjata Wyzwolenia Człowieka”.

Komentarz wprowadzający w modlitwę:

Duch Jezusa jest duchem wolności, bo „gdzie duch Boży, tam wolność”. Dlatego chcemy doświadczyć prawdy, która wyzwala. Prosząc o owoc jakim jest pokój, chcemy modlić się za wszystkich zniewolonych przez lęk, grzech i słabość. Prośmy również, abyśmy sami byli wolni od lęku, powierzchowności czy udawania.

Modlitwa spontaniczna o owoc Ducha: Pokój (prośba o wolność przynoszącą pokój).

♪ Śpiew np. „*Mocą Swą obdarz nas*”

C: Módlmy się.

Wszchemogący, wieczny Boże, Ty oświecasz każdego człowieka na ten świat przychodzącego, pomnóż w nas wiarę, nadzieję i miłość i daj nam ukochać Twoje przykazania, abyśmy trwając w radości ze zmartwychwstania Twojego Syna, mogli otrzymać obiecane zbawienie. Napelnij nasze serca Twoim pokojem, abyśmy wolni od wszelkiego zła, żyli w jedności z Tobą. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

C: Blask czwarty – **Charyzmat katechumenatu**, czyli: odkrycie drogi formacji autentycznych chrześcijan i uczniów Pana we wspólnocie lokalnej.

Wniesienie i zapalenie od Paschału (świecy oazy) czwartej świecy.

Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce.

Przyśiągłem i postanawiam przestrzegać Twoich sprawiedliwych wyroków.

Panie, jestem bardzo udęczony, zachowaj mnie przy życiu według Twego słowa.

Przyjmij, o Panie, ofiary ust moich i naucz mię Twoich wyroków. (Ps 119,105-108)

Głos Ojca Franciszka Blachnickiego:

„Wypracowana w Ruchu metoda formacji deuterokatechumenalnej dla młodzieży i dorosłych, bazująca na ewangelizacji a prowadząca do diakonii, czyli aktywnego zaangażowania się w proces budowania i w życie wspólnoty lokalnej - parafii, jest szczególnym darem, którym może on służyć tym wspólnotom. Brak ewangelizacji, z której wyrasta katechumenat - szkoła uczniów Pana, prowadząca do dojrzałej wiary, wyrażającej się w zdolności dawania świadectwa, jest źródłem kryzysu i słabości tradycyjnych stopniowo zamierających parafii”.

Komentarz wprowadzający w modlitwę.

Dzięki Duchowi Świętemu, który działa, uzdrawia, pociesza - we wspólnocie jest życie. Tam On nas buduje i wzmacnia. Prosząc o kolejny owoc, jakim jest cierpliwość, szczególnie polecamy wszystkich podejmujących formację ku wierze dojrzałej. Módlmy się również za wszystkich kapłanów i animatorów, aby byli poddani Bożemu prowadzeniu. Dla siebie prośmy o wiarę silną i autentyczną, będącą radosnym i pełnym entuzjazmu spotkaniem z Chrystusem. Aby tak się stało, abyśmy byli do Niego podobni, uwielbiamy Jezusa.

Modlitwa spontaniczna o owoc Ducha: Cierpliwość (uwielbienie Jezusa).

♫ Śpiew: np. „Spocznij na nas Duchu Pana”

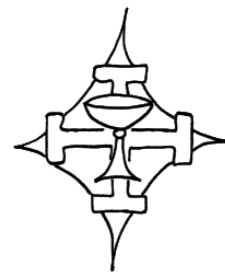
C: Módlmy się.

Boże, Ty posłałeś na świat Twojego Syna, który jest prawdziwą światłością, ześlij obiecane Ducha Świętego, aby otwierał serca ludzkie naprawdę i skłaniał je do wiary; niech wszyscy zgromadzeni przez chrzest do nowego życia, staną się członkami jednego ludu. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

C: Blask piąty – **Charyzmat liturgii**, czyli: odkrycie źródła i szczytu życia Kościoła.

Wniesienie i zapalenie od Paschału (świecy oazy) piątej świecy.

Ześlij światłość swoją i wierność swoją: niech one mnie wiodą
i niech mnie przywiodą na Twoją świętą górę i do Twych przybytków!
I przystąpię do ołtarza Bożego, do Boga, który jest moim weselem.
Radośnie będę Cię chwalił przy wtórze harfy, Boże, mój Boże!
Ufaj Bogu, bo jeszcze Go będę wysławiać: Zbawienie mego oblicza i mojego Boga.
(Ps 43,3-4.5b)

Głos Ojca Franciszka Blachnickiego:

„Dar zrozumienia i przyjęcia pełnej i autentycznej liturgii odnowionej przez II Sobór Watykański, bazującej na odnowionej eklezjologii i teologii liturgii, ujmującej ją jako źródło i szczyt życia Kościoła oraz jako epifanię i sakrament Kościoła-wspólnoty, jest kolejnym charyzmatem Ruchu, którym może on służyć wspólnotom lokalnym”.

Komentarz wprowadzający w modlitwę.

Jest pragnieniem i dziełem Ducha w sercu Kościoła, abyśmy żyli życiem Chrystusa Zmartwychwstałego. W liturgii Duch Święty jest wychowawcą wiary Ludu Bożego. Dlatego prosząc o owoc, jakim jest uprzejmość, polecamy wszystkich podejmujących służbę w liturgii. Przyzywajmy też działania Pana, abyśmy przez liturgię, spotykali się z Nim, rozmawiali i pozwalali mu w nas działać. Dziękujemy więc Bogu, za wszystkie łaski jakie otrzymaliśmy przez przyjęcie świętych sakramentów.

Modlitwa spontaniczna o owoc Ducha: **Uprzejmość** (dziękczynna za łaski otrzymane w sakramentach).

♪ Śpiew: np. „*Duchu Święty wołam przyjdź*” (O 729).

C: Módlmy się.

Wszechmogący, wieczny Boże, spraw, aby nasza wola zawsze była Tobie oddana i abyśmy szczerym sercem służyli Twojemu majestatowi. Wzbudź w nas pragnienie nieba, abyśmy dążąc do tego, co doskonale, nieustannie przeżywali paschalne misterium. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

C: Blask szósty – **Charyzmat Chrystusa Sługi i diakonii**, czyli: odkrycie drogi do budowania Kościoła-wspólnoty i jedności wszystkich chrześcijan.

Wniesienie i zapalenie od Paschału (świecy oazy) szóstej świecy.

Jak nieocenione są dla mnie myśli Twe,
Boże, jak jest ogromna ich ilość!
Zbadaj mnie, Boże, i poznaj me serce; doświadcź i poznaj moje troski,
i zobacz, czy jestem na drodze nieprawej, a skieruj mnie na drogę
odwieczną!
(Ps 139,17.23-24)

Głos Ojca Franciszka Blachnickiego:

„Bazując na chrystologii Chrystusa Sługi i na idei chrystocentrycznej diakonii, Ruch wychowuje swoich członków, poprzez ewangelizację i deuterokatechumenat, do wejścia w życie Kościoła we wspólnotach lokalnych w postawie zaangażowania i współodpowiedzialności, w świadomości „my” w stosunku do Kościoła, co wyraża się w przejęciu różnego rodzaju diakonii - służb, stosownie do posiadanego daru - charyzmatu. Droga diakonii na rzecz planu zbawienia Ojca w zjednoczeniu z Chrystusem Sługą, jest także drogą prowadzącą do zjednoczenia wszystkich chrześcijan”.

Komentarz wprowadzający w modlitwę.

Bez Ducha nie można zrozumieć Jezusa. Dlatego tak bardzo jest nam niezbędny, kiedy mówimy „pragnę służyć” – tylko z Nim, służba bazuje na miłości i w niej umacnia. Prosząc o owoc, jakim jest dobroć, szczególnie pamiętajmy w modlitwie o członkach Stowarzyszenia „Diakonia Ruchu Światło-Życie”, posługujących w diakoniach specjalistycznych jak również podejmujących diakonię celem budowania wspólnoty lokalnej. W tej modlitwie dziękujemy Bogu za Jego dobroć.

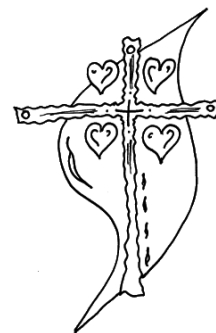
Modlitwa spontaniczna o owoc Ducha: **Dobroć** (np. dziękczynienie za dary Bożej dobroci).

♫ Śpiew: np. „*Niech nas ogarnie łaska Panie twa*”.

C: Módlmy się.

Boże, Ty sprzeciwiasz się pysznym, a dajesz łaskę pokornym, udziel nam cnoty prawdziwej pokory, jakiej przykład dał nam Twój Syn Jednorodzony, abyśmy nie obrażali Ciebie pychą, lecz poddani Tobie otrzymywali twoje łaski i z oddaniem służyli naszym bliźnim. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

C: Blask siódmy – **Charyzmat domowego Kościoła**, czyli: odnowy rodzinnego katechumenatu i rodziny jako *eklezjoli*.

Wniesienie i zapalenie od Paschału (świecy oazy) siódmej świecy.

O jedno proszę Pana, tego poszukuję:

bym w domu Pańskim przebywał po wszystkie dni mego życia,
abym zażywał łaskowości Pana, stale się radował Jego świątynią.

Ufaj Panu, bądź mężny, niech się tve serce umocni, ufaj Panu! (Ps 27,4.14)

Głos Ojca Franciszka Blachnickiego:

„Praktyka chrztu niemowląt tylko wtedy zabezpieczy trwanie i przedłużanie się Kościoła w nowych, narastających pokoleniach, jeżeli rodzina będzie żywym środowiskiem wiary i żywą komórką Kościoła - domowym Kościołem i eklezją, a przez to domowym katechumenatem”.

Komentarz wprowadzający w modlitwę.

Duch Święty mieszka w sercach wiernych wraz z darem miłości. On poprowadzi nas tą „drogą”, którą jest sam Chrystus, drogą ku uszczęśliwiającemu spotkaniu z Ojcem. Prosząc o kolejny owoc, jakim jest wspaniałomyślność, polecajmy wszystkie rodziny, szczególnie z Domowego Kościoła, jak również wszystkich powołanych do małżeństwa, aby w relacji z Bogiem żywym, szukali źródła i fundamentu dla prawdziwej miłości i aby Duch Święty nimi kierował. Prośmy też za rodziny zagrożone rozbięciem, zranione zdradą lub ubogie w miłość, aby otworzyły się na Boże działanie. Uwielbiamy Boga w Jego wszechmocności.

Modlitwa spontaniczna o owoc Ducha: **Wspaniałomyślność**.

♫ Śpiew: np. „*Przyjdź Duchu Święty, ja pragnę*” (O 438).

C: Módlmy się.

Boże, nasz Ojcze, niech Pocieszyciel, Duch Święty, który pochodzi od Ciebie, oświeci nasze umysły i doprowadzi nas do pełnej prawdy, zgodnie z obietnicą Twojego Syna. Niech podtrzymuje jedność, wśród trudów i radości, oczyszcza i umacnia miłość, abyśmy wśród świata byli świadkami Ewangelii. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

C: Blask ósmy – **Charyzmat Żywego Kościoła**, czyli: odkrycie *communio* jako syntezy eklezjologii II Soboru Watykańskiego.

Wniesienie i zapalenie od Paschału (świecy oazy) ósmej świecy.

Do Ciebie wołam, Panie, prędko mi dopomóż;
usłysz głos mój, gdy wołam do Ciebie.
Mojego serca nie skłaniaj do złego słowa,
do popełniania czynów niegodziwych. (Ps 141,1.4a)

Głos Ojca Franciszka Blachnickiego:

„Cały Ruch jest wewnętrznie przeniknięty i zjednoczony ideą-wizją *communio*, stanowiącą obraz wiodący eklezjologii Vaticanum II, wyrażający najgłębszą istotę Kościoła oraz zasadę formalną jego życia i działania. Budowanie tej *communio* w jej podwójnym wymiarze, wertykalnym (*communio* z Ojcem przez Syna w Duchu Świętym) i horyzontalnym (*communio* z braćmi) stanowi cel wszystkich dążeń Ruchu i dlatego jest on sam formą autorealizacji Kościoła. Dlatego też widzi on siebie i realizuje nie obok Kościoła, ale w Kościele, widzianym konkretnie w znaku wspólnoty lokalnej”.

Komentarz wprowadzający w modlitwę:

Duch Święty jest duszą Kościoła. Bez Niego nie byłoby Kościoła ani życia chrześcijańskiego. To On daje nam owoce życia z Bogiem i tylko dzięki Niemu Kościół jest żywy. Prosząc o kolejny owoc, jakim jest łaskawość, módlmy się za całą wspólnotę Kościoła, za Papieża, za naszych pasterzy i za parafie. Prośmy, aby te wszystkie przestrzenie obfitowały w życie duchowe oraz były wspólnotami ożywianymi autentyczną miłością i wzmacniane głęboką wiarą. Przyzywajmy działania Ducha Świętego.

Modlitwa spontaniczna o owoc Ducha: Łaskawość

♫ Śpiew: np. *Przyjdź Duchu Święty, napelnij serca (O 439)*

C: Módlmy się.

Wszchemogący Boże, ześlij na nas Ducha Świętego i rozpal nasze serca miłością, abyśmy w myślach i uczynkach podobali się Tobie i miłowali Ciebie w naszych braciach i siostrach. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

C: Blask dziewiąty – **Charyzmat Niepokalanej, Matki Kościoła**, czyli: odkrycie tajemnicy głębi – w Chrystusie i Kościele.

Wniesienie i zapalenie od Paschału (świecy oazy) dziewiątej świecy.

Ty bowiem jesteś dla mnie skałą i twierdzą;
przez wzgląd na imię Twoje kieruj mną i prowadź mnie!
Wydobądź mnie z sieci zastawionej na mnie, bo Ty jesteś moją ucieczką.
Niech zajaśnieje Twoje oblicze nad Twym sługą: wybaw mnie w swej
łaskawości! (Ps 31,4-5.17)

Głos Ojca Franciszka Blachnickiego:

„Ruch nosi w sobie i pielęgnuje, jako najgłębszą swoją tajemnicę i źródło swojej żywotności, tajemnicę Niepokalanej, Matki Kościoła. Jest to tajemnica Osoby całkowicie przez miłość oblubieńczą oddanej Chrystusowi Oblubieńcowi, szczególnie w godzinie Krzyża, osoby która mocą tego oddania stała się Matką Wszystkich Żyjących, Matką Kościoła. Jako Oblubienica i Matka jest ona zarazem typem Kościoła Oblubienicy i Matki. Dążenie do odtworzenia postawy Niepokalanej w Jej oddaniu się Chrystusowi w wierze i miłości, jest istotnym dążeniem Ruchu i przez realizację tego dążenia staje się on Oazą Nowego Życia, Kościołem żywym i życiodajnym”.

Komentarz wprowadzający w modlitwę:

Maryja, Oblubienica Ducha Świętego, „całym swoim życiem ucieleśniała tajemnicę Eucharystii”, stając się wzorem Służebnicy zasłuchanej w Słowo i posłusznej Słowu. Prosząc o kolejne owoce, jakimi są wierność i wstrzeźliwość, polecajmy w tej modlitwie szczególnie wszystkie członkinie Instytutu Niepokalanej Matki Kościoła, wszystkie osoby konsekrowane, tak aby w świecie byli świadkami Zmartwychwstałego. Prośmy Ducha Świętego o siłę do wiernego trwania w Bogu.

Modlitwa spontaniczna o owoc Ducha: **Wierność i Wstrzeźliwość.**

♫ Śpiew np. „*Wzywam Cię*” (O 588)

C: Módlmy się.

Wszchemogący i miłosierny Boże, oddal od nas łaskawie wszelkie przeciwności, abyśmy wolni od niebezpieczeństw duszy i ciała, mogli swobodnie pełnić Twoją służbę. Wejrzyj na nas łaskawie i spraw, abyśmy trwając w życiu według Ewangelii, we wszystkim chwalili Ciebie. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

C: Blask dziesiąty – **Charyzmat jedności**, czyli: odkrycie tajemnicy Ducha Świętego.

Wniesienie i zapalenie od Paschału (świecy oazy) dziesiątej świecy.

Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste

i odnow w mojej piersi ducha niezwykłego!

Przywróć mi radość z Twojego zbawienia i wzmocnij mnie duchem ochoczym!

Otwórz moje wargi, Panie, a usta moje będą głosić Twoją chwałę. (Ps 51,12.14.17)

Głos Ojca Franciszka Blachnickiego:

„Ruch Światło-Życie pojmuję siebie jako dar Ducha Świętego dla budowania Kościoła, czyli jako charyzmat. Równocześnie stosuje wobec siebie pewien sprawdzian i pewne kryterium dla weryfikacji tego charyzmatu. Tym kryterium jest jedność. O tyle możemy uważać i ufać, że jesteśmy poddani działaniu Ducha Świętego, o ile będziemy trwali na drodze jedności. Duch Święty jest bowiem zasadą jedności Kościoła”.

Komentarz wprowadzający w modlitwę:

Duch Święty jest źródłem jedności chrześcijan, źródłem charyzmatów i posług. Buduje on wspólnotę Kościoła, ożywia ją i przypomina o jej misji. Prosząc o kolejne owoce, jakimi są skromność i czystość, polecamy wszystkie ruchy i stowarzyszenia kościelne, aby potrafiły w jedności świadczyć o Jezusie. Błagajmy też szczególnie o jedność w naszym Ruchu i o światło Ducha dla wszystkich diakonii jedności. Prośmy też Ducha, aby odnowił w nas wszystkie swoje dary.

Modlitwa spontaniczna o owoc Ducha: **Skromność i Czystość.**

♪ Śpiew: np. „*Duchu Święty, Boże, przyjdź*” (O 135).

C: Módlmy się.

Boże, przed Tobą każde serce stoi otworem, każde pragnienie jest Ci znane i żadna tajemnica nie jest przed Tobą zakryta, ześlij nam Ducha Świętego i oczyść nasze myśli, abyśmy mogli doskonale Cię kochać i godnie Ciebie chwalić. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Modlitwa o dary Ducha Świętego:

Krótką katecheza (orędzie) o otwartości na działanie i dary Ducha Świętego. Myśli: Pragnę żyć jak Jezus – kochać i być wolnym. Pozwalam działać w moim życiu Duchowi i prowadzić się Jemu. Z serca przebaczam wszystkim, którzy mi zawinili, aby nie być zamkniętym na Ducha Świętego. Chcę być autentycznym Świadkiem – nie chcę się lękać!

Modlitwa równoczesna spontaniczna o umocnienie darami Ducha Świętego, o ponowne rozpalenie w nas Jego charyzmatów. Każdy kładzie rękę na ramieniu osoby stojącej blisko niego. Na koniec kapłan odmawia modlitwę.

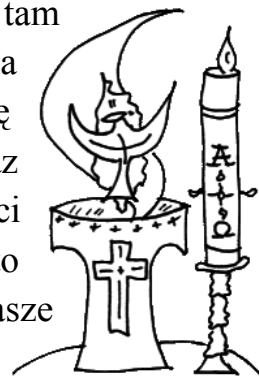
Modlitwa o odnowienie w nas darów Ducha Świętego.

C: Duchu Święty, Ty nas uświęcasz, wspomagając w pracy nad sobą. † Ty nas pocieszasz wspierając, gdy jesteśmy słabi i bezradni. * Proszę Cię o Twoje dary. † Proszę o dar mądrości, bym poznał i umiłował Prawdę wiekuiącą, * którą jesteś Ty, mój Boże. † Proszę o dar rozumu, * abym na ile mój umysł może pojąć, zrozumiał prawdy wiary. † Proszę o dar umiejętności, abym patrząc na świat, - dostrzegał w nim dzieło Twojej dobroci i mądrości * i abym nie łudził się, że rzeczy stworzone mogą zaspokoić wszystkie moje pragnienia. † Proszę o dar rady na chwile trudne, * gdy nie będę wiedział, jak postąpić. † Proszę o dar męstwa na czas szczególnych trudności i pokus. † Proszę o dar pobożności, abym chętnie obcował z Tobą w modlitwie, * abym patrzył na ludzi jak na braci, - i na Kościół jako narzędzie Twojej ojcowskiej opieki. † Proszę o dar bojaźni Bożej, * bym lękał się grzechu, ponieważ zasmuca on Ciebie, Boże. † Który żyjesz i królujesz, przez wszystkie wieki wieków./

W: Amen!

PRZEKAZANIE ŚWIATŁA

K: Pośród nas pali się Paschał. Zapłonął on w Noc Paschalną, gdyż tam dokonano się zbawienie: miłość odmieniła życie ludzi i narodów. Na zakończenie Okresu Wielkanocnego chcemy jeszcze raz zbliżyć się do tego znaku, aby żar ognia Ducha Świętego rozpałał w nas coraz bardziej pragnienie miłości służebnej. Światło wiary i miłości przyjmujemy bezpośrednio od Chrystusa lub pośrednio od tego, kto pomagał nam w drodze wiary. W taki sposób również zapalimy nasze świece: bezpośrednio od paschału lub od tych, którzy przyczyniali się do wzrostu naszej wiary i miłości.

Kapłani zapalają swoje świece od paschału. Pozostali zapalają je od kapłanów; animatorów, katechetów, itp. Mogą również zapalić je bezpośrednio od paschału. W tym czasie śpiewa się pieśni do Ducha Świętego, np. ♪ „Duchu Ogniu”; „Wy jesteście na ziemi światłem mym”; „Duch pański nappełnił okrąg ziemi”.

C: Stojąc z zapalonymi świecami w ręku odnowmy nasze chrzcielne; przymierze z Bogiem potwierdzone pieczęcią sakramentu bierzmowania. Pytam każdego z was:

Czy wyrzekasz się szatana, wszystkich jego spraw i zwodniczych obietnic?

W: Wyrzekam się.

C: Czy wierzysz w Boga Ojca Wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

W: Wierzę.

C: Czy wierzysz w Jezusa Chrystusa, Syna Jego Jedyne, Pana naszego, narodzonego z Dziewicy Maryi, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca?

W: Wierzę.

C: Czy wierzysz w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, którego otrzymałeś, lub otrzymasz, w sakramencie bierzmowania, tak jak Apostołowie otrzymali Go w Dzień Pięćdziesiąticy?

W: Wierzę.

C: Czy wierzysz w Święty Kościół Powszechny, obcowanie świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne?

W: Wierzę.

C: Taka jest nasza wiara. Taka jest wiara Kościoła, której wyznawanie jest naszą chlubą w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

W: Amen.

C: Nazywamy się dziećmi Bożymi i rzeczywiście nimi jesteśmy. Dzięki Duchowi Świętemu możemy Boga nazywać Ojcem. Módlmy się więc w postawie dziecięcej wobec Boga oraz w postawie braterskiej wobec siebie tak, jak nas nauczył Jezus Chrystus:

Ojcze nasz....

C: Pan z wami.

W: I z duchem twoim.

C: Spraw, Duchu Święty, prosimy Cię o to usilnie, abyśmy chcieli Cię słuchać, abyśmy pokochali Ciebie i Twoje natchnienia w nas, Twoje szepty i wołania, abyśmy chcieli powtarzać z Tobą to największe i najslodsze wołanie Syna, budzone przez Ciebie, Duchu Ojca i Syna, wołanie: Abba Ojcze!

W: Amen.

C: Wyzwól nas od pośpiechu i hałasu świata, od niepotrzebnych trosk naszej miłości własnej, pychy, chciwości i rozdrażnienia. Ulecz nas od niepokoju, który rodzi się w chorych sercach w miejsce pokory, łagodności i cichości Serca Jezusa.

W: Amen.

C: Wyzwól nas od troski i zapatrzenia się w siebie, od goryczy płynącej z zazdrości, od smutku małych i ciasnych horyzontów samolubstwa. Obmyj nam oczy, daj nam zobaczyć to, co bliskie i to, co dalekie. Daj nam zobaczyć wszystko w blasku Twojej miłości, która z Ojca i Syna spływa na całe stworzenie Boże w jasności dobroci i miłosierdzia, i chwały, rozjaśnij nas skupieniem, modlitwą i wdzięcznością za wszystko.

W: Amen.

C: Niech was błogosławi Bóg Wszechmogący, Ojciec i Syn, i Duch Święty.

W: Amen.

C lub Diakon: Idźcie w pokoju Chrystusa, Alleluja, Alleluja!

W: Bogu niech będą dzięki, Alleluja, Alleluja!

♪ Śpiew: Zjednoczeni w Duchu